

Інформація щодо порядку отримання довідок про перебування осіб у місцях несвободи внаслідок збройної агресії проти України.

Управління соціального захисту населення виконавчого комітету Київської районної в м. Полтаві ради повідомляє, що постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2006 р. № 187 (зі змінами) затверджено Порядок визначає механізм забезпечення структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві держадміністрацій, виконавчими органами міських, районних у містах (у разі їх утворення (крім м. Києва) рад (далі - орган соціального захисту населення) санаторно-курортними путівками (далі - путівки) осіб відповідно до Законів України [“Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”](#), [“Про жертви нацистських переслідувань”](#), [“Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні”](#), а також механізм забезпечення пільговим санаторно-курортним лікуванням осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, визначених [статтею 4](#) Закону України “Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їхніх сімей”, та виплати їм компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування (далі - компенсація).

До переліку документів, які необхідно додати до заяви, входить документ, що встановлює факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України.

Закон України “Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їхніх сімей” визначає основи соціального і правового захисту осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, а також членів їхніх сімей.

Дія цього Закону поширюється на громадян України:

1) яких було позбавлено особистої свободи державою-агресором, її органами, підрозділами, формуваннями, іншими утвореннями у зв'язку із захистом державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності і недоторканності України внаслідок збройної агресії проти України, які належать до складу сил безпеки і сил оборони України та до однієї з категорій осіб, визначених [Женевською конвенцією про поводження з військовополоненими](#) від 12 серпня 1949 року та [Додатковим протоколом до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів \(Протокол I\)](#), від 8 червня 1977 року;

2) які є цивільними особами, що перебувають під захистом [Конвенції про захист цивільного населення під час війни](#) від 12 серпня 1949 року, яких було позбавлено особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України державою-агресором, її органами, підрозділами, формуваннями, іншими утвореннями під час перебування на тимчасово окупованих територіях України або на території держави-агресора:

а) у зв'язку із здійсненням такими громадянами діяльності, спрямованої на вираження поглядів, цінностей, позицій щодо відстоювання державного суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності України, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України, а також за здійснювану професійну, громадську, політичну чи правозахисну діяльність, пов'язану із відстоюванням державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності і недоторканності України, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України, захистом прав та свобод осіб, позбавлених особистої свободи через таку діяльність, якщо були підстави вважати, що здійснення такої діяльності становило реальну або потенційну небезпеку для незаконного переслідування особи державою-агресором, її органами, підрозділами, формуваннями, іншими утвореннями;

б) у зв'язку з незаконними діями держави-агресора, її органів, підрозділів, формувань, інших утворень з явною або прихованою метою спонукання України, іншої держави, державного органу, організації, у тому числі міжнародної, юридичних або фізичних осіб до дій або утримання від здійснення дій як умови звільнення громадянина України.

2. Дія цього Закону поширюється на іноземців та осіб без громадянства, які на момент позбавлення особистої свободи проходили в установленому законодавством України порядку військову службу у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України.

3. Дія цього Закону поширюється на членів сімей громадян України, стосовно яких у визначеному цим Законом порядку встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України.

4. Дія цього Закону не поширюється на осіб, стосовно яких після 20 лютого 2014 року набрав законної сили обвинувальний вирок суду України, вирок міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, за злочини проти основ національної безпеки України, громадської безпеки, миру, безпеки людства і міжнародного правопорядку, недоторканності державних кордонів та інші кримінальні правопорушення, вчинені в умовах збройного конфлікту на тимчасово окупованих територіях України або пов'язані зі збройною агресією проти України.

Прийняття рішень з питань встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України здійснюється Комісією з питань встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України.

Статтею 4 цього Закону передбачено, що підставою для встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України відповідно до [пункту 1](#) частини першої статті 2 цього Закону є такі документи:

1) заява особи або її законного представника, або члена сім'ї особи, подана за зразком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій України;

2) документи та/або відомості, що підтверджують факт (факти) порушення норм [Конвенції про захист цивільного населення під час війни](#) від 12 серпня 1949 року стосовно заявника при його захопленні, незаконному затриманні, незаконному арешті, незаконному триманні або іншим чином незаконному позбавленні особистої свободи державою-агресором, її органами, підрозділами і формуваннями, іншими утвореннями, у зв'язку із здійсненням такою особою діяльності, спрямованої на вираження поглядів, цінностей, позицій щодо відстоювання державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності і недоторканності України, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України, а також за здійснювану професійну, громадську, політичну чи правозахисну діяльність, пов'язану з відстоюванням державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності і недоторканності України, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України, захистом прав та свобод осіб, позбавлених особистої свободи через таку діяльність, та про підтвердження дійсності підстав вважати, що здійснення такої діяльності становило реальну або потенційну небезпеку для незаконного переслідування особи державою-агресором, її органами, підрозділами, формуваннями, іншими утвореннями;

3) витяг з Єдиного державного реєстру досудових розслідувань (за наявності кримінального провадження стосовно особи);

4) повідомлення органів сил безпеки та сил оборони стосовно особи.

3. Підставою для встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України відповідно до [підпункту "б" пункту 2](#) частини першої статті 2 цього Закону є такі документи:

1) заява особи або її законного представника, або члена сім'ї особи, подана за зразком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій України;

2) документи та/або відомості, що підтверджують факт та обставини позбавлення особи особистої свободи;

3) документи та/або відомості, що підтверджують факт (факти) порушення норм [Конвенції про захист цивільного населення під час війни](#) від 12 серпня 1949 року стосовно заявника при його захопленні, незаконному затриманні, незаконному арешті, незаконному триманні або іншим чином незаконному позбавленні особистої свободи державою-агресором, її органами, підрозділами і формуваннями, іншими утвореннями з явною або прихованою метою спонукання України, іншої держави, державного органу, організації, у тому числі міжнародної, юридичних або фізичних осіб до дій або утримання від здійснення дій як умови звільнення громадянина України;

4) витяг з Єдиного державного реєстру досудових розслідувань (за наявності кримінального провадження стосовно особи);

5) повідомлення органів сил безпеки та сил оборони стосовно особи.

4. Підставою для встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України відповідно до [частини другої](#) статті 2 цього Закону є такі документи:

1) заява особи або її законного представника, або члена сім'ї особи, подана за зразком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій України;

2) довідка Міністерства оборони України, іншого центрального органу виконавчої влади, що здійснює керівництво військовим формуванням, утвореним відповідно до законів України, командира підрозділу Збройних Сил України, іншого утвореного відповідно до законів України військового формування, оформлена за [зразком](#) та у [порядку](#), встановленими Кабінетом Міністрів України, про те, що іноземець, особа без громадянства, визначена [частиною другою](#) статті 2 цього Закону, перебуває (перебувала) у місцях несвободи внаслідок збройної агресії проти України, із зазначенням строку позбавлення свободи, або інтернована у нейтральних державах, а також, що на момент позбавлення особистої свободи така особа проходила в установленому законодавством України порядку військову службу у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України;

3) витяг з Єдиного державного реєстру досудових розслідувань (за наявності кримінального провадження стосовно особи);

4) повідомлення органів сил безпеки та сил оборони стосовно особи.

5. Підставою для визнання членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, відповідно до [частини третьої](#) статті 2 цього Закону є такі документи:

1) заява особи або її законного представника, або члена сім'ї особи, подана за зразком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій України;

2) рішення про встановлення факту позбавлення особи особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, членом сім'ї якої є заявник;

3) відповідні документи (довідки), які підтверджують, що заявник відповідно до [Сімейного кодексу України](#) є членом сім'ї особи, стосовно якої встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

4) витяг з Єдиного державного реєстру досудових розслідувань (за наявності кримінального провадження стосовно особи);

5) повідомлення органів сил безпеки та сил оборони стосовно особи.

Для отримання довідки особі потрібно звернутися особисто або через законного представника чи члена сім'ї із заявою про видачу відповідної довідки до Міноборони, іншого центрального органу виконавчої влади, що здійснює керівництво військовим формуванням, утвореним відповідно до законів України, командира підрозділу Збройних Сил України, іншого утвореного відповідно до

законів України військового формування, правоохоронного органу чи державного органу суспільного призначення з правоохоронними функціями чи органів органів сил безпеки та сил оборони України. Довідки оформлюються протягом 30 календарних днів з дня надходження відповідної заяви.

Наталія КОБИЦАН